At vero in casu argutī, Deus nō alliceret voluntē ad actū supernaālē ut pote prohibitū et malū: quin potius eā ab illo retraheret illustraō-ibus proponentibus divinā prohibitionē: unde adhuc in illo casu specia-lis Dei concursus esset indiferens, Deus quē solus esset cāa specialis pure phīca, nō moralis. Ex dictis infertur 1°, qd licet peccatū sit xª Voluntatem Dei permittentis, nō est xª. voluntē Dei intendentis. 2°, qd cū Deus concurrat, ut cāa pure eficiens, creāra vero ut cāa deficiens, peccatū nequit tribui Deo ut authori et cāē abstē illius, sd solū creaturē. Qd optime explicuit Aqūs Prōr 1ª 2ª, q. 69ª dicens: defectus claudicaōis reditur in tibiā curvā, tanquā in cāā; nō tām in virtutē motivā, á qua tām cāatur, qid qid est motionis in claudicaōē, et 2° hoc Deus est cāā actus peccati, nō tām est cāā peccati. 3°, qd licet dicatur Deus ēē cāā spē, phīcā peccati, nō inde infertur qd est propriē et spē cāā peccati: ttus, ēē, phīca, est terminus diminuens extrahens quē Deus á raōē cāē de-ficientis et moralis.

Sectio IIIª. an Deus, phīce, prædeterminet cāās 2ᵃˢ. ad operandum?

Controversiā hanc, quē, nō modo integrū de Scīa media tractatū, verū etiā, plura literatissimorū hominū cōplet volumina: hīc gra-vissima Theologiā sedes in hunc locū maiorū more traduco ut aliquali ipsius cōnotitiā breviter instructi, cetera, quē in hac disp. sūt pertractanda clarius percipiatis; quā propter eā, nō pro dignitate, sd pro ut nostri est instituti brevissime expono. Notandū igitur, qd phīca prædetraō, quā alii vocant præmotionē, alii, qlitē prædetratē alii, præviā Dei operaōē, dicitur á Sapmis Thomistis, qlitas quædā phīca, fra, impresio et cāalitas Dei, qua Deus, prævie ad operaōnē creaturæ eius virtutē cōplet, et aplicat ad agendū. Hanc phīcā prædetraōē anti-quiores Thomistæ requirebant ad cōstituendū posse proxime agere, seu actū 1ū proximū libertatis creatæ: Moderniores vero ad raōnis trutinam perpendentes opositē sententē fūdata, aserunt ēē actū mediū inter 1ū

S. ta S. ta Anna. 10

et 2ū libertatis, seu ut ipsi loquuntur aplicaōnē actus 1i ad 2ū.

Ceterū, tam Antiqui, quā Moderni propugnant 1°, phīcā prædetraōē ēē oīno neces. namq ad operaōnē creaturē, sive nātio, sive libere ope-rantis. 2°, eā ēē insephē, mutuo cōnexā cū operaōē creaturē, ita ut nec operaō posit dari, sine phīca prædetraōē, nec hæc sine ope-raōē, eo qd infalibiliter detret ad operandū. 3°: phīcā prædetraōē ita existere solū pro libito Dei, ut nullatenus sit in manu creaturæ neq. qd existat, neque qd non existat, qd est phīcā prædetraōē ēē in-auferibilē, et inaccquisibilem á creatura. His notatis præsens difi-cultas est, an creāra præter cōcursū Dei, egeat Dei aplicaōē per aliqid ēē, inēē superadditū quo detretur, et prædetetur ad ope-randū? Afirmant celeberrime Thomistæ Sapmi sequuti literatura insig-nē Mag. Bañez, phīcæ prædetraōis proto-parentē vulgariter appellatū. Cōtraria tām sentea, quē ab anno 1588°, magis ac ma-gis in dies cōmendat. solidissimaq xª hanc ingeniosam Societatis JESU doctrā, est Jesuitarū, qui eam prælucentibus P. Molina et Eximio Dre, cū Summis Pontificibus pro viribus tenuerunt incolumemque ab adversarū invasionibus, nobis velut hæredita-rio iure in posterū cōservanda sapienter tradidere. Eandē tuentur opinionē Sub. Dr. in 4°, dist. 1ª q. 5ª et alii insignis literatura præditi Nobilissimi Theologi, quos inter annumerari debent Illustri. ac Reverend. P. M. F. Franciscus de Arauxo Dominicanus, tom. 2° in 1ª 2ª, q. 3ª, arlo 5° dubio 6°, et alii duodecim eiusdē sacræ familiæ præclarissimi Mgri. Dico ergō, cū universa Societatis JESU Schola: Deus nō prædetrat phīce cāās 2ᵃˢ, neque nātias, neque liberas ad operandū. Pbr 1ª pars: cāa nātia, talis est, ut positis oībus prærequisitis ex pte nāē et cōcursu Dei, quē ipsa exigit

à Deo ut authore naæ, nequeat n̄, operari: ergo phica prædetraõ pro cãã naalis est superflua.

Ans Ostat 1o, q. per hoc qd Deus ita concurrat ad omnes effectus creaturas, ut nulla operetur nisi per virtutes à Deo receptas, Deus quæ operetur per virtutes à se habitas 8ta. sufficientissime salvatur, qd Deus concurrit ad oes effectus creaturas ut cãa valior et superior, sibi subordinatas caas 2das: unde ad hoc phica prædetraõ, n̄, requiritur.

Neque ita requiritur ut compleat caã virtutes quæ aliunde supitur completa: neque demum, ut sit applicaõ ad agendum; agens ēē intelligitur sufficienter aplatus, eo qd approximatur ad passum dispositum. Ostat ans 2o ex D. Thõ, 1a pte, q. 103. arto 2o ad 3m dicente: qd impressio Dei, qua caæ naales determinantur ad suas operaões est earum naã. Item q. 3a. de poã, arto 7o ad 13 ait: naã per suã frã ēē determinata ad unum: ergo ut caæ naales determinentur ad operandum, n̄, egent phica prædetraõe.

Pbr 2a. pars Ocluõnis: nequit Deus, ita determinare caãs liberas ad operaões, ut tolat earum libertatem; sed voluntas phice prædeterminata ad amorem v.g. n̄, est libera ad amorem, l., eius carẽ: ergo. Maior est indubitata, pbr mior: ea est poã libera, quæ posĩs oibus requisitis ex pte actus 1i, manet expedita ad operandum, l., n̄, operandum; sed voluntas cum oibus requisitis ex pte actus 1i, eo qd sit phice prædeterminata ad amorem, n̄, manet expedita ad ponendum amorem, l., eius carẽ: ergo.

Pbr mior: voluntas phice prædeterminata ad amorem, nequit ponere carẽ amoris in sensu composito prædetraõis, seu nequit coniungere carẽ amoris cum prædetraõe: est clarum, q. a phica prædetraõ ad amorem, est essen. incompatibilis cum carẽa amoris, eo qd essen. inferat amorem; sed neque potest voluntas ponere carẽ amoris in sensu diviso prædeterminationis: ergo.

Ostat hoc mior: n̄ posse voluntatem ponere carẽ amoris in sensu diviso prædetraõis, est posse facere qd existat carẽa amoris, et n̄, existat phica prædetraõ ad amorem; sed hoc nequit voluntas facere cum non sit in sua potestate, qd existat, l., n̄, existat prædetraõ &ca. adversarios: ergo. Hinc clare Ostat, qd cum n̄, sit alius modus ponendi carẽ amoris, nisi, l., in sensu composito, l., in sensu diviso phicæ prædetraõis, cum nullatenus potest ponere voluntas prædeterminata ad amorem.

Declaratur coiter hæc doctrã, exemplo hois, qui vinctus catenis ferreis, nec potest currere cum catenis, nec sine illis; n̄, cum illis, q. a hoc est impole: non sine illis, q. a in sua potestate n̄, est, se expedire ad cursum abscindendo à se catenas: ergo similiter voluntas, ligata phica prædetraõe essen. incompatibile cum carẽa amoris, et inauferibili ab ipsa voluntate. Sicut ideo qui sedet, libere sedit q. a in sua poteste est facere sensum divisum, auferendo sessionem, per deambulaoẽ: si ēē, hoc n̄, potest facere, si esset alligatus scabello quomodo diceretur libere sedere; sed voluntas n̄ habet in sua potestate facere sensum divisum prædetraõis: ergo. His pbaõibus visis, et q. a illis clarius ponitur ob oculos nra sentẽa, et q. a illis preoccupate manent, adversariorum soluões: aliis tam, tis solutionibus, tum eorum impugnaõibus supersedeo, ne in hoc maã, tãs Philosopho præfinitos pertergrediar.

Subcõ 1a. notaões aliquæ Oca. authorites quæ opponuntur.

Notandum est 1o, qd Illust. Mag. Araujo ubi supra ait: phicam prædetraõem, n̄, ēē partum D. Thõ, sed alio parente conceptam, ēē in ejus Scholã intrusam, n̄, secus ac infans falsis lelemis exponitur, ut ipsa volente, nolente, in curam ac tutelam recipiatur. Unde aparte Ostat phicam prædetraõem fuisse excogitatam à Mag. Bañez ut coiter sentitur.

Notandum 2o. Ang. Mag. clarissime docere voluntatem nram n̄ per phicam prædetraõem, sed per Ocilium suæ raõis determinare ad opus;

ait enim, in 2a, dist. 39a q. 1a arto 1o: ipsa est pōa voluntis indifery
quanty in se est, ad plura; sd qd detrate exeat in hunc acty, vel
in illy, n̄ est ab alio detrante, sd ab ipsa volunte. Item q. 1a de pōa
arto 4o, in soluoē ad 3: dicendy qd licet caā 1a maxime influat
in efecty, eius tam influentia per caā propriā specificatur et
detratur.

Vlteriy q. 3a de malo, arto 3o, respondendo ad arguty 5y qd
hac fra proponitur: oē qd se habet ad vtrylibet indiget aliquo
detrante vt exeat in acty; sd libery hois arbitriy ad vtrumlibet
se habet: go adhoc vt exeat in acty pecati, indiget qd ab ali-
quo detretur: sic eē ait S. Dor; ad 5y dicendy, voluntas cy sit ad
vtrumlibet, per aliquid detratur ad vny, slt, per Ssiliy raois, nec
oportet hoc eē per aliqod agery extay.

Videatur Apuy Meer aliis
in locis, in qbus pro doctra Societatis, passim citatur a Nostris
Theologis, cy qbus, notandy est 3o, Sty Drs nusqua vsy eē, his voci-
bus, predetraoē, phica; qlitas phica predetrany; predetrare phice;
phisice premovere, premotio phica. Sed 1o fte, q. 23a arto 1o, ad
13, semel vsurpasse has voces: predetrate et predetraoē, sd qd magis
mirare, vt cy D. Damasc. statueret phicē predetraoē tollere li-
bertatem.

Igitur citato loco ait: dicendy qd Damascenus nominat
predetraoem, impositionē necessitatis sicut est in rebus naalibus (nimiy
in caais nauis; eas eē D. Thas vocat res naales) que sit predetra-
te ad vny; et ex hoc in ctextu psecitati aali infert
Nros actus liberos, nullatenus, predetrare a Deo; aliter eē, include-
ret necessitem que ctpati, n̄ valet cy libertate.

Notandy est 4o: plu-
res aferri ab adversariis authorites Sti D. ex quarū verbis vi-
detur ipsi favere phicē predetraoi: ipsis tam, facile rñetur, et sepe
ex propriis ipsius Sti Mri, pro quo Notandy est 5o, qd D. Thas
statuens cy Atle: Deus movere et agere caas 2as ad operandum
vel loquitur de motione naria, que motio stando explicaoi a

Ferrara Thorta, traditē cap. 89o est apetitus innatus voluntis in
bony, vt sic, l, est volitio naria finis, sub raoē summi boni, stando
ipsi D. The, qui in 2o, dist. 2a ait: voluntas libera, manet in
hoc soly detraoē habery, qd felicitatem, naaliter apetit.

Vel inteli-
gendy est, de motione, per auxilia et ctmoes alicientes ad bony
pro vt in frasi Sti D. idem sonat movere, ac inclinare; vel
intelligi potest cum Eminen. Cay. de ccursu simultaneo, de quo
intelligendy venit, qdo dicit: Deus dare caais 2is n̄ soly posse
agere, sd etiā agere.

Qd manifeste ctstat, tum ex ipsis locis opotis,
tum, presertim, q. in 2a, dist. 32, q. 1a arto 1o ait: hereticy est dicere
aliqod ens, in qtu ens, n̄ eē a Deo, qd certe de phica premotione
intelligi n̄ potest, cy n̄ sit hereticy aliqod ens, n̄ eē a Deo per
phicā premotionē.

Vnde vlteriy liquet, qd si aliqdo dicat, omnia
eē a Deo, predetrata, vult dicere preordinata, cternus ab eterno
disposita sunt; et hinc etiā qdo Deo tribuit, qd caē 2ē detrentur
ad detratos efectus, potest inteligi, l, de detraoē, quo ad speciem,
caē nauē, que detraoē ctsistit in decreto Divino; n̄ in qualite
phica predetrante, l, de detraoē caē liberē quo ad individuaoem
efectus, l, etiā de ccursu simultaneo.

Notandy est 6o, qd D. Thas
ctparans caās 2as, cy instris artificis, soly vult caās 2as moveri
a Deo, qualitercumque vt ipse ait 3o ctra Gentes cap. 70; n̄ vero
qd moveantur ea proprietate, qua instra moventur ab artifice
per impressionē impulsus: hinc etiā, qdo dicit Deus aplicare caās
2as ad operandy, inteligitur de aplicaoē, que sit ipsa actio ope-
rara creature, in qtū, slt, hec actio preveniens immeate simul
a Deo et creara, se ipsa trahit virtutē creare ipsīq que cum
efectu ctiungit.

Notandy 7o: qd in modo loquendi D. The aliqdo